

— не допускат възлагащите органи, които не са подписали това рамково споразумение, да не определят обема на услугите, които могат да бъдат поискани при възлагане на поръчките в изпълнение на това споразумение, или да ги определят в зависимост от обичайните ил потребности, тъй като в противен случай нарушават принципите на прозрачност и равно третиране на икономическите оператори, заинтересовани от сключване на посоченото рамково споразумение.

⁽¹⁾ ОВ С 277, 21.8.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 декември 2018 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)/Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Дело C-219/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Пруденциален надзор върху кредитните институции — Придобиване на квалифицирано дялово участие в кредитна институция — Процедура, уредена в Директива 2013/36/ЕС, както и в регламенти (ЕС) № 1024/2013 и № 468/2014 — Съставна административна процедура — Изключително правомощие на Европейската централна банка (ЕЦБ) да вземе решение — Жалба, подадена срещу подготвителни актове, приети от националния компетентен орган — Твърдение за нарушение на силата на пресъдено нещо, с която се ползва национално решение)

(2019/С 65/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Ответници: Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

в присъствието на: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Banca Mediolanum SpA, Holding Italiana Quarta SpA, Fin. Prog. Italia di E. Doris & C. s.a.p.a., Sirefid SpA, Ennio Doris

Диспозитив

Член 263 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не позволява националните юрисдикции да упражнят контрол за законосъобразност върху актовете за започване, подготовка или за изготвяне на необвързващо предложение, приети от националните компетентни органи в рамките на процедурата, предвидена в членове 22 и 23 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, в член 4, параграф 1, буква в) и в член 15 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции, както и в членове 85—87 от Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 година за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ). Обстоятелството, че дадена национална юрисдикция е била сезирана със специфичен иск за обявяване на нищожност поради твърдяно нарушение на силата на пресъдено нещо, с която се ползва решение на национален съд, е без значение в това отношение.

⁽¹⁾ ОВ С 283, 28.8.2017 г.